

፲፻፭፻ ዓ.ም ፷፻፰፯ ገዢ

ליכטן מאונזם קומץ נא צפוי דוחה'

10.2 החקה מילוי ניימן
. 17^{טז} ג'ת

לפניהם נתקיימו מפגשים וריאציות.

בקליטת מה שאלתך

סדר
ט"ו בשבט

תשנ"ח

דברי פתיחה:

"יהי רצון שבכוח סגולת אכילת הפירות שטאכל
ונברך עליהם עתה, שנזכה לשוב שניית ולהגדילים
ולחצמיכם מראשית השנה, לטובה לברכה,
לחכים טובים ולשלום !

שירה:

וכי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילת
ונתן העץ פריו
והארץ יבולת.

עת לנטווע אילנות
עת לנטווע ולבנות.

מקהלה :

שיר הוודיה :

לווית אותה ארצי בלבון שקדיה
בזוהר חמוץ ומרחבי שdotיך,
ושיר נתת בפי, הוא שיר ההודיה
להשミニו הרחק, הרחק מגבולותיך.

והוא שמור בלב, זה שיר הרוגבים,
וברכבי נכר, מולדת יעתפנו,
ורבבות אחיכי בניך הטוביים,
יקשיבו לו דום וירגעו ממנה.

ועת נשוב ארצי, שבעי געגועים,
צמאים לחמתך לשפע טובותיך -
יוחר לך איז השיר, מלך בנימן גאים
וטוב יהיה לצעוד ברחבי שdotיך.

פירוט חמישה עשר :

שלג על עיריך כל הלילה נח
אל ארצת החום אהובי הילך
שלג על עיריך והלילקה קר -
מארצות החום לי יביא תמר

דבש התאננה מתק החרוב
וארחת גמלים עמוסי כל טוב,
הנה שוב ישוב שמש לבבי
ומשם תפוח זהב יביא.

קטע קריאה: "איך זה להיות עץ" - (דתיה בן דור)

פעם שאלתי עץ:
עץ. איך זה להיות עץ?

אתה בודאי מתלוכץ -
אמר העץ.

לא ולא, אמרתי.
ברצינות גמורה,
זה טוב או רע?

רע?! - תמה העץ - מודיע!

ולא אכפת לך שאתה תקוע כל השבוע?
אני תקוע אני חרי נטווע.

ולא מתחשך לך לפעמים
ללכת לבקר חברים,
או לראות מה נשמע במקומות אחרים?

אין לי צורך לנוד ולנע.
ציפוריים מזמרות לי באופן קבוע
פרפרים לי נושקים,
מלטפת הרוח,
ולנגד עיני כל האופק פתוח.

ובليلת, כשהכוכבים ישנים או מה?

בלילה אני מאזין לדממה
ושומע
איך נשמות האדמה,
איך פירות מבעליים,
איך יורדים הטלים.
ובתוכ ענפים ישנים גוזלים
ואני שומר על שנותם.

אני אוהב אותך עץ - אמרתי
והלבתי אל גני
ונטעתי לך עץ
מול חלוני.

כוס ראשונה - כוס יין לבן מסמל את עונת החורף והסגירה,
תנומת החמה ושלכת בעcis.

مبرכים על - * החיטה - פט לחם מחייבים שוכנת כבוד על
כל שולחן.

* זית - גם אם לא קיבל עליו הזית את המלוכה,
הרי הוא מלכם של כל עצי הפרי, בפרי
בשmeno ובהדרות עציו!

* תמר - שנאמר : "צדיק כתמר יפרח".

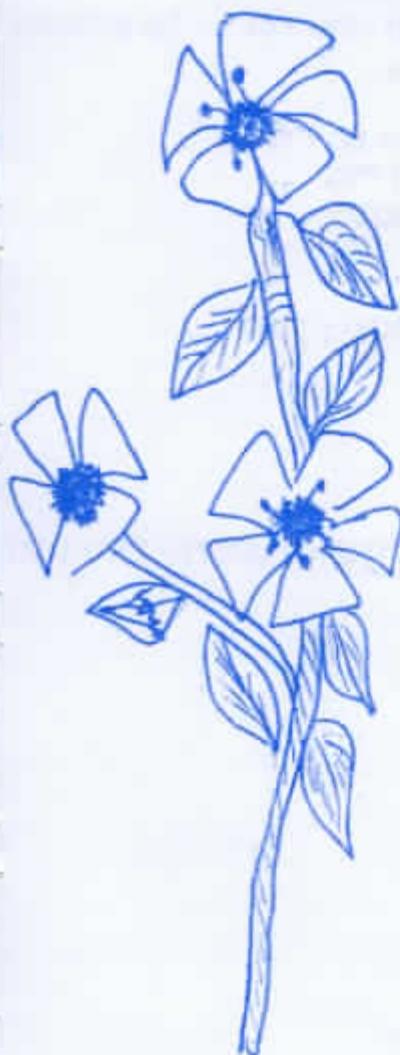
ניגון סולו - חצוצרה - צדיק כתמר יפרח.

השקדיה פורחת :

השקדיה פורחת,
ושמש פז זורחת,
ציפורים מראש כל גג,
مبשרות את בוא החג.
ט"ו בשבט הגיע, חג האילנות!
ט"ו בשבט הגיע, חג האילנות!

הארץ משועת,
הגיע זמן לטעת!
כל אחד יקח לו עץ,
באתיים נצא חוצץ.
ט"ו בשבט הגיע, חג האילנות!
ט"ו בשבט הגיע, חג האילנות!

נטע כל הר וגביע,
מדן ועד באר שבע,
וארכנו שוב נירש,
ארץ זית יצחר ודבש.
ט"ו בשבט הגיע, חג האילנות!
ט"ו בשבט הגיע, חג האילנות!

cosa seconda - יין לבן מהול בכמה טיפות יין אדום -
היין הלבן הוא החורף, היין האדום הוא האביב,
החול מוסמל את מלחתת האיתנים, מלכות
האביב נוגעת במלכות החורף אלא שעדיין החורף
הוא השולט בכיפה.

**מברכים על - * התאננה - " הנה הסטיון חלף הלא לו, התאננה חנתה
פניה, והגפנאים, סמדר נתנו ריח ! "**

הופעת ילדי הגנים - קצת חופרים בمعدר

באו מי רוצה לשთול
שוב חופרים גומה בחול
מכניסים שתיל נמוד
ישר ישר ולא הפוך
מכסים באדמה
זהו, זאת כל החוכמה.

קצת חופרים בمعدר
לא לאט ולא מהר
מכניסים שתיל ישר
הכי ישר שرك אפשר
מכסים מעט בחול
מוחדים וזה הכל.

פזמון :

**פזמון : עץ חדש נולד
אייזה מזול
נסקה אותו מיד
שיצמח ויגדל.**

- " כי האדם עז השדה "

כי האדם עז השדה
כמו האדם גם העז צומח
כמו העז האדם נגדע
ואני לא יודע
איפה היותי ואיפה איה
כמו עז השדה.

כי האדם עז השדה
כמו העז הוא שואף למעלה
כמו האדם הוא נשרף באש
ואני לא יודע
איפה היותי ואיפה איה
כמו עז השדה.

כי האדם עז השדה
כמו העז הוא צמא למים
כמו האדם הוא נשאר צמא
ואני לא יודע
איפה היותי ואיפה איה
כמו עז השדה.

אהבתני וגם שנאתי
טעמתי מזוה ומזה
קברו אותי בחלוקת של עפר
ומר לי מר לי בפה
כמו עז השדה
כמו עז השדה. (עוזו ז)

כוס שלישיית - ח齊ה יין לבן, ח齊ה יין אדום -
כוס זו מסמלתאות האביב.

**הצמחים נהנים באחת מון האדום - הוא חום השימוש
השופע ומhalbן - הם גשמי החורף שנשארו בקרקע.**

مبرכים על : * אגוזים - ניטול אגוזים, נפץ את קליפתם הקשה,
נטעם גלעים ונהנה מטעמו.

* שקד - נתבונן בענף פורח של עץ השקד, נהנה מן
הפריחה הנפלאה גם נאכל מפרי העץ ויערב
לנו טعمו העשיר.

הופעת ילדי תلتון צעיר :

כוס רביעית - יין אדום - היין האדום מסמל את הקץ,
עונת האסיף המסיימת את השנה החקלאית.

שירה הציבור:

רकפת:

מתוחת לסלע צומחת לפלא
רकפת נחמדת מאד,
ושמש מזורה, נשקת עוטרת,
עוטרת לה כתר ורוד.

"רकפת, רקפת" ציפור מצפצת
"הביתי אך רגע אליו"
רकפת נחדרת בסלע נסתרת
נסתרת מנפש כל חי.

ט'יו בשבט, ט'יו בשבט
חג הירם לנו.
חג לפרח חג ליער
חג לכל אילן.

כד הולכים השותלים,
רוו בלב ואת ביד,
מן העיר ומן הכפר,
מן העמק מן ההר,
בט'יו בשבט, בט'יו בשבט.

נד אילן צמרתנו ליטף הרוח
ונשך עליו. שם בנו יפת'י קטפה תפוח
וצחוכה שנחבלו אני אילן היא רוח
ונשכח אף ליל. או תקוטוף אותה תפוח
חינני. הוא מתי היום יפוך ואשה קולוי.
יפת'י רדי לשוח - בוגני.

אתן במדבר נטע ארו,
שיטה וחדס ועכ' שמן
אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשר יחדיו.

כל הגן לבש לבן
תכלת וארגמן, יום הולדת לאילן
כל צמח רן.
במוחל יצאו
גם נרקיס גם כרכום
כוי לכל בן ירך
חג מועד היום.
גם צבר אפילו
פה היום יר��וד
והברוש ירייע עד.